

P L A
t a d e

N Y
u s z w i o

P L A
d z i ń

M Y
s k i

AIDekwadrat

akryl na płótnie, 100 x 100 cm, 2014

Lesław Miśkiewicz

Szkic o malarstwie Tadeusza Wodzińskiego

Obrazy Tadeusza Wodzińskiego prowokują do refleksji nad wieloma aspektami malowania, nad problemami związanymi z sensem uprawiania tej dyscypliny sztuki, dominującymi obecnie konwencjami malarskimi, a także nad współczesnym oddziaływaniem i odbiorem malarstwa. Nie sposób w tak krótkim tekście odnieść się szczegółowo do tych ogólnych zagadnień. Można natomiast skupić się na konkretnym przykładzie malarskiej sztuki Wodzińskiego, która, osadzona przecież w teraźniejszości, z wyżej zasygnalizowaną problematyką musi się mierzyć. Najbardziej specyficzne dla malarstwa, jak i postawy twórczej Wodzińskiego wydają się być takie cechy jak wysublimowany przekaz, szlachetność, skupienie, perfekcja i spójność. Spójność wynika z ustalenia właściwej relacji między geometryczną strukturą a malowanym motywem i porządkiem barwnym. Perfekcja jest wynikiem nie tylko umiejętności technicznych, ale przede wszystkim rygorystycznego przestrzegania zasad etyki zawodowej. Skupienie rodzi się z pasji do malowania, a szlachetność jest rezultatem zastosowania wyjątkowych środków wyrazu artystycznego. Akt twórczy jest według Wodzińskiego lekcją pokory, niezwykle rzadko kończącą się magnum opus.

Malarstwo jest dla Wodzińskiego sztuką barwy, z tym zastrzeżeniem, że odbieraną nie tylko okiem, ale łącznie wszystkimi zmysłami oraz wyobraźnią i rozumem. Wykluczające się w istocie myśli, że prawdziwa sztuka rodzi się „w sercu i pod powiekami” oraz że dzieła sztuki „biorą się z namysłu intelektualnego, a nie z emocji”, w obrazach Wodzińskiego dopełniają całość. Na początku procesu twórczego precyzyjnie konstytuowana jest struktura obrazu, obmyślana aura kolorystyczna i techniczny sposób realizacji, potem zaś intuicja, ale także rozumienie i wyczucie barwy pozwalają artyście na dostoso-

wanie do ustalonego porządku podziałów i kształtów odpowiednich kolorystycznych gam. Odczuwanie harmonii tych zestawień trudne jest do opisanego, natomiast łatwe do zobaczenia i „usłyszenia”. Mówimy przecież o wzrokowej wrażliwości na kolor jako wyjątkowym „słuchu malarskim”. Pojawiające się w tym uogólnieniu asocjacje muzyczne jeszcze pełniej wybrzmiają, jeśli przyjrzymy się bliżej cechom barw, które interesują artystę nie tylko teoretycznie, ale uwzględniane są w praktyce malarskiej i przynoszą niezwykle interesujące rezultaty. Kontrasty tonalne, różnorodne akordy zestawień, kontrapunktyczne prowadzenie linii tematycznych obrazów to tylko niektóre z wielu zauważalnych odniesień do muzyki w malarstwie Wodzińskiego.

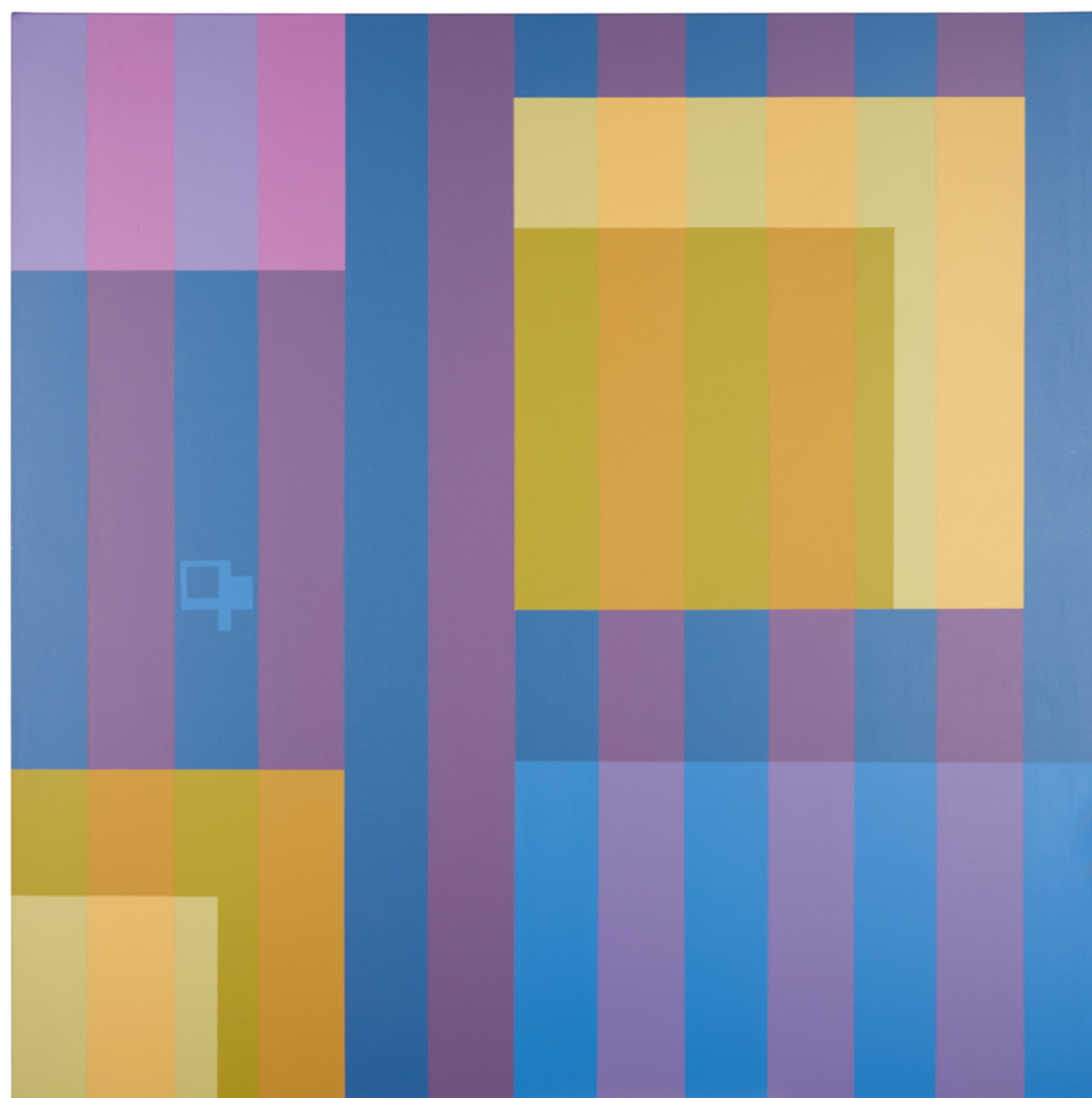
Wodziński stosuje także powszechnie znane, proste w założeniach, lecz trudne w realizacji zasady wynikające z teorii barwy. Na przykład w wielu obrazach widać skuteczność wykorzystania reguł kontrastu symultanicznego. Z użycia ograniczonej liczby kolorów wypełniających te same, usytuowane w różnym otoczeniu geometryczne kształty, wynika postrzeganie nieoczekiwanej wielości barw zróżnicowanych pod względem tonu, nasycenia i jasności. Minimum środków malarskich pozwala więc na uzyskanie bogactwa kolorystycznego całości obrazu. Innym, również mistrzowsko realizowanym malarskim efektem, jest kontrast zachowujący jedność temperatury z przestrzennością barw. Kunsztowne jest także malowanie wielu nieoczywistych odmian tej samej jakości barwnej oraz dążenie do jednakowej jasności różnie nasyconych tonów.

Malarstwo Tadeusza Wodzińskiego jest wyciszone, niemal kontemplacyjne, nie włącza się w emocjonalny, zaangażowany, często publicystyczny nurt współczesnej sztuki. Artyści tego nurtu, popierani medialną reklamą, osiągają zazwyczaj zewnętrzny sukces. Sukces medialny bywa jednak deprawujący, zwodniczy i podstępny, częstokroć prowadzi na manowce. Nie wiadomo, kiedy wykreowany artysta przekracza granicę autentyczności i zaczyna zaprzeczać sobie. Tadeusz Wodziński nie pragnie być artystą awangardowym, a jego ciągle udoskonalane obrazy nie mają epatować nowością. Dla Wodzińskiego ważniejszym jest sukces wewnętrzny, polegający na możliwości samokształcenia i doskonalenia tego nad czym pracuje, a tym samym ciągłego poznawania siebie, poszerzania styku z nieznanym i wytyczania drogi twórczej na przyszłość. Wsparciem tak rzadkiej, ale godnej naśladowania postawy mogą być niżej przytoczone wypowiedzi Witolda Lutosławskiego: „Rola awangardy polega na tym, że są to ci pionierzy, którzy, by tak rzec, wycinają tunel w skale, ale właściwie na tym się wyczerpują; przez ten tunel nic już przewieźć trwałego nie mogą” oraz „Słabe są dzieła sztuki, których główną zaletą jest ich nowość. Cecha ta bowiem jest tą właśnie, która najszybciej się starzeje”.

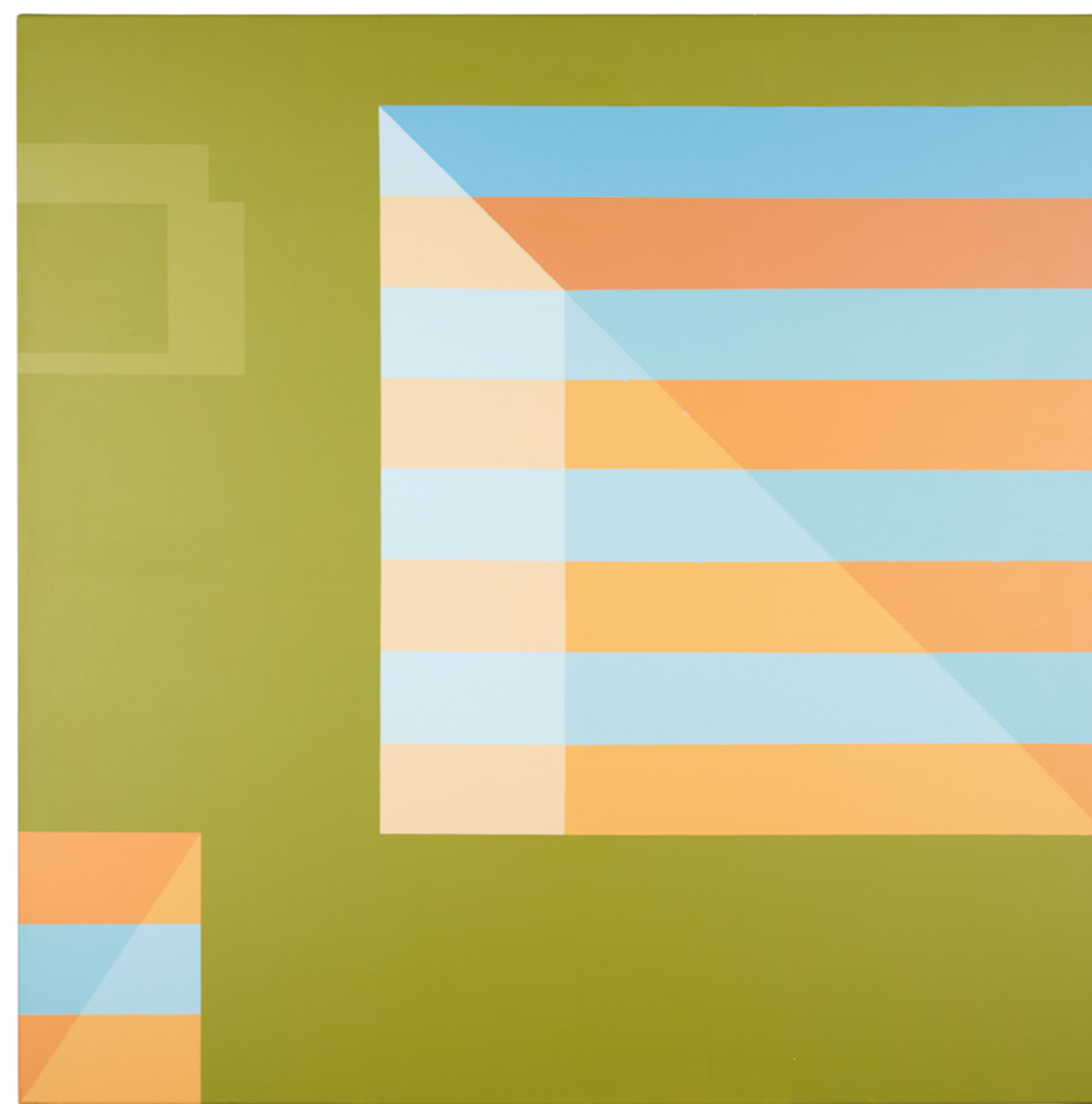

Wiatraki

akryl na płótnie, 70 x 90 cm, 2016

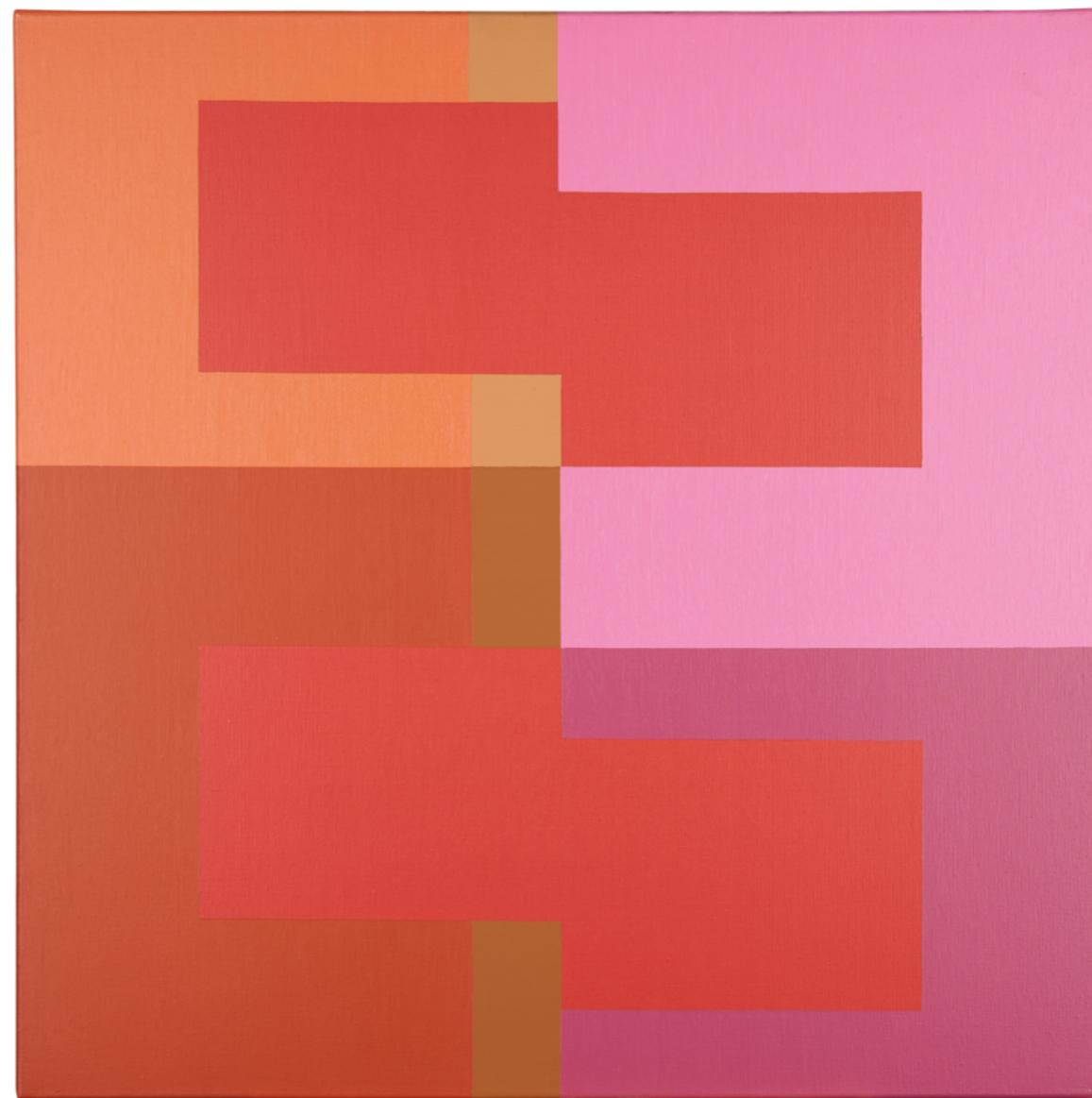
FT2kwadrat
akryl na płótnie, 100 x 100 cm, 2017

FT3kwadrat
akryl na płótnie, 100 x 100 cm, 2017

Eksli 2
akryl na płótnie, 60 x 60 cm, 2014

Eksli 1
akryl na płótnie, 60 x 60 cm, 2014

Tadeusz Wodziński (ur. w 1954 roku w Zgierzu)

Studiował na Wydziale Włókienniczym w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. W 1984 roku uzyskał dyplom w Pracowni Projektowania Ubioru doc. Jana Finksteina i w Pracowni Malarstwa prof. Zdzisława Głowackiego. W 1983 roku podjął pracę na macierzystym wydziale na stanowisku asystenta w Pracowni Malarstwa prof. Zdzisława Głowackiego, następnie prof. Krystyna Zielińskiego. W 1996 roku na Wydziale Malarstwa i Grafiki łódzkiej PWSSP uzyskał kwalifikacje I stopnia w zakresie malarstwa i awansował na stanowisko adiunkta. W latach 1996–2004 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, a w latach 1996–2012 – kierownika studiów niestacjonarnych. W 2002 roku objął kierownictwo Pracowni Rysunku, od 2009 roku – Pracowni Kompozycji dla studentów I roku na Wydziale Sztuk Wizualnych (latach 2019–2022 w Katedrze Kompozycji Instytutu Grafiki Artystycznej).

W latach 2012–2016 był zastępcą Przewodniczącej Komisji Wyborczej Akademii (KWA), w latach 2016–2020 Przewodniczącym KWA ASP w Łodzi. Jest członkiem Stowarzyszenia Artystów „MŁYN” w Zgierzu.

Uprawia twórczość w zakresie malarstwa i rysunku. Bierze udział w wystawach środowiskowych i krajowych.

Motywy jego prac wywodzą się z pejzażu, architektury i formy malarzkiej. Zależności elementów w rzeczywistej przestrzeni trójwymiarowej przekładane są na dwuwymiarowość płaszczyzny obrazu między innymi przy wykorzystaniu niejednoznacznych relacji figury do tła i przestrzennego działania barw. Prace geometryczne są komponowane z dążeniem do syntezy i oszczędności stosowanych środków.

Autocytat 1

akryl na płótnie, 110 x 60 cm, 2018

Autocytat 2

akryl na płótnie, 110 x 60 cm, 2018

Wydawca:

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Plany i plamy. Tadeusz Wodziński

wystawa malarstwa

5–30.10.2022 r. | Galeria OdNowa

Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi

projekt okładki: Dariusz Ludwisiak

korekta: Karolina Kozera

fotografie prac: Jarosław Darnowski

skład: Agata Wodzińska-Zajęc

druk: Printroom

ISBN 978-83-67028-07-3

Galeria
odNOWA

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi